

Megismert ellentét

Amikor megkaptam az üzenetet, hogy érkezik egy új lány a csapatba nagyon izgatott lettem. Reggel fél 7 volt és a buszra váraкоztam. Az első órák 8-kor kezdődött és ekkor találkozom vele, az új lánnyal. Csak a nevét hallottam, Fast Fashion és meglepődve tapasztaltam, hogy mennyire hasonlít az enyémhez, Slow Fashion. Talán hasonlítunk majd, és megkedveljük egymást, gondoltam.

Az iskolába érve, a terembe siettem majd leültem a szokásos helyemre, a szokásos kis csapathoz.

- Szerintetek milyen lehet? – kérdezte az egyik társam.
- Én hallottam róla dolgokat. Azt mondják mindig a legdivatosabb kollekciókban jelenik meg, és sosem viseli kétszer ugyanazt. – válaszolta valaki.
- Diplomáták a szülei, folyton utaznak. Láttátok Fast instáját? Hihetetlen helyeken járt már.
- Csak jókat hallani róla, bárcsak az én életem is ilyen fantasztikus és örületesen pörgős lenne. Bármit megkaphat. – ábrándozott a mellettem ülő.

A nagy diskurzus alatt észre sem vettük, hogy belépett a terembe. Mindenki tudta azonnal, hogy ki ő. Fényes, jól beállított pink fürtjei voltak, cigaretta szárú nadrágot, fehér garbót, rózsaszín absztrakt mintás kabátot viselt, és a kiegészítőiről még csak nem is beszélünk. Ezüst ékszereket, napszemüveget és egy fehér lakk csizmát viselt. Tényleg tudta hogyan kell öltözködni.

Én, alkotói gyökereimhez híven azonnal elemzésbe kezdtem. A kabátja kifejezetten tetszett, bár kivitelezés szempontjából nem a legigényesebb darab, amit a harsány színvilággal igyekeztek elrejtteni. Az outfit többi része elég egyszerű és hétköznapi volt. A haja viszont csak úgy rikitott a fehér garbón ahogy a vállára omlott. Az összkép harmonikus volt, de valahogy mégsem tűnt kedvesnek és törődőnek. Nyitott volt, ezt már az első pillanattól láttam, de az arcvonásai fáradtak voltak, a mosolya mesterkélte.

- Sziasztok! – köszönt nagy mosollyal az arcán.
- Szia Fast, örülök, hogy találkozhatunk, a nevem Slow. – mutatkoztam be azonnal.
- Ellentét! – vágta rá kissé éles hangon, majd felnevetett.
- Igen, az. – helyesltem és mosolyogva kezét ráztunk.

A rövid bemutatkozások után, úgy gondoltam jó benyomást tett a csapatra és mindenki azonnal megkedvelte. Nyitottsága és aktív, pörgős személyisége sugárzott a magabiztosságtól. Mindenkivel azonnal talált valami közös pontot. Nem sokkal a rövid bemutatkozást követően azonban elkezdődött az óra, így a tartalmas beszélgetéssel fel kellett hagynunk. 5 fős csapatokba rendeződünk és elkezdjük a munkát. A feladat egyszerű volt, „Rana Plaza – mellette vagy ellene”. Vita az osztály előtt, gazdasági és környezeti oldalról megközelítve beszéljünk a 7 napja történt katasztrófa történéseiről. Én szinte azonnal izgalomba jöttem. Mindig is szerettem szakmai vitát folytatni a tudatos fogyasztás divatipari témakörében, és a Rana Plaza minden csak nem tudatos fogyasztás jegyében ontja magából a gyorsan készült tucatkollekciókat.

- Szörnyű, igaz?! – szólalt meg Fast. – Hogy az épület összeomlása óta képtelen a divatipar visszatérni a megszokott kerékvágásba. Egy hónapja várom, hogy végre kijöjjön az új kollekció erre nem tudnak semmit felmutatni. Tragédia!

Azt hittem, hogy rosszul hallok. Tényleg azt érzi legnagyobb problémának?! De mire válaszra nyithattam volna a számat megszólalt valaki.

- Egyetértek. Egy ilyen leállás hihetetlen következményekkel járhat a globális piacra. A divatipar legsötétebb napjainak is nevezhetnénk az elmúlt egy hetet.

- Így van! – szólaltam fel élesen. – A divatipar legsötétebb napjai. De nem azért, mert leállt a termelés, hanem mert a gyors előállítás és hipergyors fogyasztás leállt egy pillanatra, így az emberek láthatták, hogy a vidám, színes reklámok, „sikkos” márkák mögött milyen kizsákmányoló iparág létezik. Ti komolyan csak azt tartjátok legnagyobb problémának, hogy az új kollekció amire egy hónapot vártatok, nem érkezik meg, vagy csak néhány hét csúszással? – kérdeztem hitetlenkedve.

- Ugyan mit tudsz te a divatiparról? Nézz magadra! – válaszolta Fast.

Nem számítottam erre az áthidalhatatlan ellentétre. Legalábbis nem ennyire nyílt és groteszk beszélgetésben. Egy heves vita alakult ki közöttünk, nem tudtam elfogadni, hogy ennyire érdektelen.

- Ne haragudj Slow, de egyetértek velük. – mondta a mellettem ülő.

- Ahogyan én is. – csatlakozott a többiekhez negyedik csapattársam is.

- Igenis haragszom, nem gondolhatjátok, hogy a divatipar legkegyetlenebb módon előállított termékei fontosabbak, mint azok az emberek, akik ezeket napi 3 dollárért előállítják és szörnyű dolgokon mennek keresztül, csak hogy élhessenek! – keltem ki magamból. – Ezek az emberek azért dolgoznak, hogy a kizsákmányoló és profitorientált Nyugat olyan pénzeket zsebeljen be, ami nem is őket illeti. Jóformán nulla költséggel állítják elő azt a 3000 Ft-os pólót, amit megveszel, a legolcsóbb és legbarátságatlanabb anyagokból, mint a poliészter, a legembertelenebb körülmények között.

- De mégis mit gondolsz mire van szüksége az embereknek ebben a felgyorsult világban? – kérdezte Fast. – ÚJRA! Minden, ami új és divatos. A gyorsabb elhasználódás jegyében készülnek ezek a darabok, hogy mindig a legfrissebb divat szerint öltözködhess. – folytatta.

- De vannak, akik ezt sem engedhetik meg maguknak. Az általad képviselt eszme még így is drága lehet sokak számára számára, de vásárolnak, mert ezt nevelte belénk a társadalom. És nem dobják el egy viselés után, mert nem tehetik meg. Tudod mennyi mikroműanyag szál szabadul fel egy mosás alkalmával? 700 000 db. Vagy hogy évente 0.5 millitő tonna mikroszemét kerül a tengerekbe?

- Gyorsan és olcsón öltözködhetnek. Mi ezzel a gond? – kérdezte olyan könnyel az arcán, ami méginkább arra biztatott, hogy ezt a vitát én fejezzem be.

- Pont ez a gond velem! Gyors és olcsó! Az elhasználódás mégtöbb vásárlásra ösztönöz, a vásárlás pedig egyre több szemetet termel. Olyan termékekre és márkákra van szükség, amelyek kis mennyiségben jó minőséget állítanak elő, természetes anyagokból, mint a pamut, a környezet minimális szennyezésével. Nem a stílustól kell megválni, csak az indokolatlanul sok vásárlástól. És ebben Ti is tudtok segíteni, a folyamatot Ti is lassítani tudjátok. A kevesebb és minőségibb darabok vásárlásával, helyi tervezők választásával. A divatiparnak sürgősen át kell alakulnia és tudatosságra ösztönözni a fogyasztókat, ha tudatos fogyasztók vagytok, akkor ez egyre gyorsabb ütemben változásnak indulhat! – fejeztem be, olyan határozottsággal és ambícióval mivel reméltem, hogy megváltoztathatom társaim véleményét.

- De mégis hogyan lehetnék tudatos fogyasztó? Szükségem van iránymutatásra. – szólalt meg félénken egyik csapattársam. – Szeretnék változtatni, de nem tudom hogyan induljak el.

- Nehéz lemondani olyanról, amihez hozzászoktunk vagy amiben nevelkedtünk. De ez nem azt jelenti, hogy nem tudod megcsinálni. Csak kérdezd meg magadtól: Valóban kell nekem?

Mert a döntés a te kezében van és ha eljön a pillanat jól választasz majd!